

Saafernt man vilde foretage en Nedsættelse af Maksimumet i Overensstemmelse med Mindretallets Opfattelse, vilde der efter Flertallets Opfattelse ikke være Holdepunkt for at komme længere ned end til 2 000 Kr. for Invalditets- og Døds-erstatningernes Vedkommende og til 2 250 Kr. for Dagpengenes Vedkommende, idet man, naar man lægger det nu kendte Pris-Index-Tal (199) til Grund, ogsaa maa tage Hensyn til det paa Tidspunktet for Behandlingen og Vedtagelsen af 1920-Loven kendte Pristal d. v. s. Tallet fra Januar 1920 (242).

Af de Lønningsoplysninger, Raadet indhenter til Brug for Erstatningens Fastsættelse, fremgaar det umiskendeligt, at Lønnen i adskillige Erhverv nu er betydeligt under 2 400 Kr. Dette gælder saaledes Landbruget, hvor Lønningerne sædvanlig ikke overstiger 1 700 Kr.; det gælder tillige en Del Erhverv, i hvilke der anvendes kvindeligt Arbejdskraft. Arbejdsgiverne inden for disse Erhverv vil saaledes, selv om der ikke foretages nogen Ændring af Maksimumet, kunne faa en betydelig Nedsættelse af Forsikringspræmierne. Om nogen Fare for, at en forholdsvis høj Erstatningsydelse skulde give Anledning til Misbrug, kan der ikke i saa høj Grad være Tale om ved Ulykkesforsikringen, hvor det drejer sig om en pludseligt indtrædende Begivenhed, ofte en meget stor Kalamitet for den paagældende, som ved den øvrige sociale Forsikring.

Endvidere er det fremhævet, at Ulykkesforsikringspræmiens Udredelse, paaalvilende samtlige Landets Arbejdsgivere som en Produktionsomkostning, der inkluderes i Vareprisen, ikke kan betyde noget for Arbejdsgiverne, saa længe Ulykkesforsikringens Niveau — og dermed Præmien — ikke er højere end Udlandets, hvad der for nærværende langt fra er Tilfældet.

Det er endelig blevet fremført, at saa længe Udgifterne til Administration hos de private Forsikringsselskaber, taget under et, udgør ca. 40 pCt. af de af Arbejdsgiverne udrede samlede Præmier, jfr. den medfølgende af Raadet udarbejdede som D.*) betegnede Opgørelse over de samlede Udgifter til Erstatning og den samlede Præmieindtægt for Aarene 1917—21, vil det ikke være helt rimeligt at foretage nogen Nedsættelse i de i Forvejen ikke rigt tilmaalte Ydelser til de forsikrede, forinden man har gjort et Forsøg paa at bringe en Lettelse af Forsikringsbyrden for Arbejdsgiverne til Veje paa anden Maade.

Raadet har imidlertid ikke haft tilstrækkelig Tid til at overveje dette Spørgsmaal og anstille Undersøgelser, der er tilstrækkelige til paa nærværende Tidspunkt at danne Grundlaget for en anden Organisation af Forsikringen end den nuværende. De Undersøgelser, man har paabegyndt, dels af statistisk Natur, dels ved at Raadets Tjenestemænd ved Rejser i Udlandet har gjort sig bekendt med Organisationerne der, og som man havde haabet skulde have været tilendebragt saa betids, at de kunde være resulteret i en Indstilling til Ministeriet paa det Tidspunkt, da Forslag til Revision af Ulykkesforsikringsloven efter det i den ovennævnte Lov Nr. 394 af 28. Juni 1920 § 27 fastsatte Tidspunkt skulde være udarbejdet, har midlertidigt maattet lægges til Side af Hensyn til nærværende Revision af Loven, men man vil snarest muligt vende tilbage til Spørgsmaalet.

Man har imidlertid overvejet, om der, for saa vidt angaar *Forsikringen af Medhjælp i Husholdningerne*, allerede nu vilde være Anledning til at foretage en Ændring af Loven, enten derved at Staten paatog sig at udrede Erstatningen i de kun forholdsvis sjældent forekommende Tilfælde, hvor egentligt Hustyende kommer til Skade, eller derved at man paalagde Forsikringsselskaberne i Lighed med, hvad der nu er Tilfældet efter Lovens § 21 i Tilfælde, hvor der ikke er tegnet Forsikring, at udrede Erstatningerne til alt Hustyende, og det saaledes at Forsikringsselskaberne ikke fik nogen Ret til at opkræve Præmie hos de Personer, der beskæftiger Hustyende.

Saafernt Staten skulde udrede Erstatning til Hustyendet, og dets Forsikring saaledes skulde undrages de private Forsikringsselskaber, vilde der straks melde sig det Spørgsmaal, om Staten skulde opkræve Forsikringsbidrag hos dem, der beskæftiger Hustyende; i saa Fald er der efter de Oplysninger, Raadet har indhentet om det med Administrationen af denne Forsikring forbundne Arbejde, ingen Grund til at antage, at Forsikringen vilde kunne blive nævneværdigt billigere, end Tilfældet er nu, idet det drejer sig om en i Forhold til Risikoen meget betydelig Administration.

*) Er ikke trykt.